

Czwartek, 6 maja 2010 r.

Sprawozdanie Komisji z postępu prac

111. wzywa Komisję do złożenia Parlamentowi Europejskiemu do 2012 r. sprawozdania w sprawie postępów poczynionych w zakresie wdrażania wyżej wspomnianej białej księgi;

*

* *

112. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

**Ochrona interesów finansowych Wspólnot i zwalczanie nadużyć finansowych –
sprawozdanie roczne za 2008**

P7_TA(2010)0155

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie ochrony interesów
finansowych Wspólnot i zwalczania nadużyć finansowych – sprawozdanie roczne za 2008 r.
(2009/2167(INI))**

(2011/C 81 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie wcześniejszych sprawozdań rocznych Komisji Europejskiej i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2009 r. zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Wspólnot – Zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne za 2008 r.” (COM(2009)0372) oraz załączniki (SEC(2009)1002 i SEC(2009)1003),
- uwzględniając sprawozdanie z działalności OLAF za 2008 r. ⁽¹⁾, a także drugie sprawozdanie z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie stosowania rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 a dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzonych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami oraz wytyczne zastępujące vademecum OLAF,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzorczego OLAF za okres od czerwca 2008 r. do maja 2009 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzorczego OLAF za okres od czerwca 2007 r. do maja 2008 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2008 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf

⁽³⁾ Dz.U. C 295 z 18.11.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2009, s. 1.

Czwartek, 6 maja 2010 r.

- uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli” – program sztokholmski ⁽¹⁾, zwłaszcza rozdział o przestępstwach gospodarczych i korupcji,
- uwzględniając art. 319 ust. 3 i art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 48 oraz art. 119 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0100/2010),

Uwagi ogólne: kwota zgłoszonych nieprawidłowości

1. zauważa, że szacowany wpływ finansowy nieprawidłowości, na ile zostały one rozpoznane, zmalał z 1 024 mln EUR w 2007 r. do 783,2 mln EUR w 2008 r. (spadek zarejestrowano we wszystkich sektorach z wyjątkiem sektora wydatków bezpośrednich i funduszy przedakcesyjnych); W szczególności:

- Zasoby własne: 351 mln EUR (o 12,5 % mniej niż w 2007 r.),
- wydatki na rolnictwo: 102,3 mln EUR (o 34 % mniej niż w 2007 r.),
- działania strukturalne: 585,2 mln EUR (o 27 % mniej niż w 2007 r.),
- fundusze przedakcesyjne: 61 mln EUR (o 90,6 % więcej niż w 2007 r.),
- wydatki bezpośrednie: 34,7 mln EUR (o 5,15 % więcej niż w 2007 r.),

2. podkreśla konieczność uwzględnienia danych dotyczących nieprawidłowości, które pokażą, jak duża część całości uruchomionych środków w poszczególnych dziedzinach wydatków i w poszczególnych państwach członkowskich była dotknięta występowaniem błędów i domniemanych nadużyć;

3. podkreśla, że zwalczanie nadużyć finansowych i korupcji jest ważnym obowiązkiem instytucji europejskich i wszystkich państw członkowskich, które muszą zapewnić wszystkie środki niezbędne do skutecznego zwalczania tej plagi w celu ochrony interesów finansowych Unii i jej podatników i zwalczania zorganizowanej przestępczości, która, zgodnie ze wskaźnikami krajowymi, zwiększa swoją zdolność do działania w zмовie w ramach instytucji na drodze nadużyć względem budżetu wspólnotowego;

4. ubolewa nad faktem, że duża część środków UE wciąż wypłacana jest niesłusznie oraz wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań celem odzyskania tych środków;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA (2009)0090.

⁽²⁾ Dz.U. L 390 z 30.12.2006, s. 1.

Czwartek, 6 maja 2010 r.

Zasoby własne

5. z zadowoleniem odnotowuje, że szacowana kwota nieprawidłowości jest o 12,5 % niższa niż w 2007 r.; zauważa jednak, że podobnie jak w latach ubiegłych wyższą liczbę nieprawidłowości zarejestrowano w przypadku odbiorników telewizyjnych i monitorów, w związku z czym wzywa Komisję do szczególnego monitorowania odnośnych sektorów oraz do podjęcia niezbędnych kroków w celu odzyskania ewentualnych należnych kwot zasobów własnych lub odsetek; wzywa ponadto Komisję, aby zadbała o właściwą równowagę między bezpośrednimi kontrolami przywożonych towarów a przeprowadzanymi po odprawie kontrolami podmiotów gospodarczych; wzywa państwa członkowskie, aby przekazywały lepsze dane statystyczne w tym zakresie;

6. za niezbędne uważa ustanowienie skutecznego instrumentu prawnego mającego na celu poprawę współpracy administracyjnej w zakresie zwalczania szkodliwych praktyk podatkowych oraz umożliwienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (COM(2009)0029); podkreśla, że należy skutecznie monitorować przypadki, w których państwa członkowskie nie zgadzają się na przekazanie konkretnych wymaganych informacji lub przeprowadzenie dochodzenia administracyjnego, oraz że Parlament powinien być wyczerpująco i przejrzysto informowany o takich przypadkach;

7. pozytywnie odnosi się do wniosku Komisji dotyczącego przekształcenia rozporządzenia Rady w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (COM(2009)0427); w związku z tym podkreśla, że istotne jest zwiększenie odpowiedzialności państw członkowskich w zależności od jakości informacji wprowadzanych do baz danych; wzywa Komisję do sprawdzenia dostępności takich informacji oraz do zapewnienia właściwego pobierania całości należnych kwot podatku VAT;

8. wzywa też Komisję do zapewnienia kompleksowych ram umożliwiających badanie zależności między kosztami ponoszonymi przez państwa członkowskie w związku z pobieraniem tradycyjnych zasobów własnych a kwotami pobieranymi z tytułu kompensacji tych kosztów;

Wydatki na rolnictwo

9. z zadowoleniem odnotowuje, że szacowana kwota nieprawidłowości jest o 34 % niższa niż w 2007 r.; podkreśla, że stosunkowo niewielka liczba nieprawidłowości wydaje się wynikać głównie z wyższego progu przewidzianego dla zgłaszania przypadków (próg 10 000 EUR, wprowadzony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczącym nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie)⁽¹⁾;

10. podkreśla znaczenie wypełniania obowiązków w zakresie informowania o nieprawidłowościach i z zalem zauważa uchybienia odnotowane w przypadku Austrii, Szwecji, Słowacji i Węgier;

11. wzywa Komisję do podjęcia dalszych kroków prowadzących do skutecznego i sprawnego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1975/2006⁽²⁾, które ma na celu zagwarantowanie – poprzez nowe zasady kontroli w odniesieniu do środków na rozwój obszarów wiejskich – przestrzegania przez beneficjentów obowiązków;

12. popiera stanowisko Trybunału Obrachunkowego zawarte w pkt 5.64 wspomnianego sprawozdania rocznego, zgodnie z którym Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (IACS) skutecznie ogranicza ryzyko nieprawidłowych wydatków jedynie wtedy, gdy jest właściwie stosowany i o ile wprowadzane są do niego dokładne i wiarygodne dane; z zalem zauważa znaczną wadliwość systemów stosowanych w Wielkiej Brytanii (Szkocji), Bułgarii i Rumunii; wzywa Komisję do stanowczej interwencji w przypadku utrzymywania się takich problemów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 74).

Czwartek, 6 maja 2010 r.

Działania strukturalne

13. z zadowoleniem odnotowuje, że szacowany przez Komisję wpływ finansowy nieprawidłowości jest o 27 % niższy niż w 2007 r.; stwierdza, że w zakresie legalności i prawidłowości odnośnych transakcji poziom błędów w dziedzinie polityki spójności podany przez Trybunał Obrachunkowy w poświadczeniu wiarygodności za rok 2008 wciąż pozostaje wyższy niż 5 %; jest zaniepokojony faktem, że Włochy, Polska, Wielka Brytania i Hiszpania zgłosiły najwyższe kwoty nieprawidłowości; z zadowoleniem przyjmuje jednocześnie dobrą współpracę z Komisją zainicjowaną przez niektóre z wymienionych państw członkowskich w celu rozwiązania tych problemów i ufa, że pozostałe państwa członkowskie postąpią podobnie; przypomina, że, jak wykazał Trybunał Obrachunkowy, środki strukturalne są działem wydatków podlegającym najbardziej ścisłym regulacjom i najbardziej kompleksowym procedurom w budżecie Unii oraz że, jak zauważyła Komisja, stwierdzenie dużej liczby nieprawidłowości finansowych w jednym państwie członkowskim nie musi koniecznie oznaczać większej liczby błędów i przypadków nadużyć niż w innych państwach członkowskich, lecz może być wynikiem bardziej szczegółowych i rygorystycznych kontroli; wskazuje również, że sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie wykonania budżetu na rok 2008 nie uwzględnia okresu programowania na lata 2007-2013, kiedy to wprowadzono nowe systemy zarządzania i kontroli dotyczące wydatków; odnotowuje występowanie dużej liczby błędów związanych z niekwalifikującymi się wydatkami i naruszeniami przepisów o zamówieniach publicznych i w związku z tym uznaje za pożądane wprowadzenie przez Komisję wytycznych ostrożnościowych dla państw członkowskich i władz lokalnych w celu doprecyzowania, jak te przepisy mają być stosowane, i niedopuszczenia do tego, aby organ zarządzający zastąpił wydatki odrzucone przez Komisję jako niekwalifikujące się nowymi wydatkami, które się również nie kwalifikują;

14. podkreśla, że opóźnienia w zatwierdzaniu systemów zarządzania i kontroli dla programów na lata 2007-2013 mogły utrudnić wykrywanie błędów i potencjalnych nadużyć w dziedzinie wydatków związanych z zaliczkami; ponadto jest zdania, że wynikające z tego opóźnienia w zakresie wydatków na płatności tymczasowe mogą powodować pęd do dokonywania wydatków bezpośrednio przed terminem uwolnienia; wzywa jednak Komisję, aby rozważyła ewentualny przegląd przepisów dotyczących umarzania, mający zagwarantować lepszą jakość wydatków, a także przestrzeganie celów ilościowych;

15. przyjmuje z zadowoleniem postępy poczynione przez niektóre państwa członkowskie w zakresie usprawnienia systemów harmonizacji zgłaszania nieprawidłowości poprzez szersze zastosowanie systemu AFIS; w świetle dobrych wyników, które osiągnięto dotychczas za pomocą elektronicznych systemów sprawozdawczych w zakresie jakości danych i przestrzegania terminów sprawozdań, wzywa państwa członkowskie niedysponujące takimi systemami do jak najszybszego wyposażenia się w nie;

16. nalega, aby państwa członkowskie przekazywały Komisji bardziej kompletne i wiarygodne informacje na temat korekt finansowych dotyczących lat 2000-2006; ponadto wzywa Komisję do stanowczego wymagania, aby państwa członkowskie przekazywały wyczerpujące informacje i starannie stosowały zasady korekty finansowej do programów operacyjnych;

17. przyłącza się do wniosku Komisji o stworzenie specjalnej wspólnej strategii zapobiegania nadużyciom w obszarze funduszy strukturalnych, określonej we współpracy z OLAF-em oraz podkreśla znaczenie skuteczniejszej współpracy z organami regionalnymi oraz z krajowymi organami sądowymi właściwymi dla tych kwestii;

Fundusze przedakcesyjne

18. z żalem zauważa, że szacowana kwota nieprawidłowości zgłoszona przez 10 państw członkowskich UE wzrosła o 8 %, zaś 2 państwa członkowskie zgłosiły wzrost o 152 %, natomiast kwota odzyskanych środków zmniejszyła się o 15,6 % w porównaniu z 2007 r.; w szczególności wzywa Bułgarię i Rumunię, aby: wzmocniły swoją zdolność administracyjną do zarządzania środkami pochodzącymi z funduszy Unii Europejskiej, zlikwidowały istniejące lub potencjalne sieci konfliktu interesów w zarządzaniu środkami, poprawiły nadzór i przejrzystość procedur w dziedzinie przetargów publicznych na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym, a także przyjęły szybko konieczne środki zabezpieczające, korygujące i/lub dyscyplinujące i poinformowały o nich Komisję; uznaje i popiera działania podjęte przez Bułgarię i Rumunię na rzecz poprawy wspólnego zarządzania i standardów kontroli finansowej w odpowiedzi na zalecenia Komisji;

19. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich środków w celu zmniejszenia ryzyka związanego z niezwykle zmiennym kontekstem, w jakim działa DG ELARG i zagwarantowania skutecznego wieloletniego planowania działalności audytu wewnętrznego; ponadto wzywa Komisję do szybkiego przyjęcia specjalnej polityki w zakresie kontroli ex-post w zarządzaniu zcentralizowanym, na podstawie doświadczeń zdobytych w 2008 r. i z uwzględnieniem stosunku kosztów do korzyści;

Czwartek, 6 maja 2010 r.

20. podkreśla, że należy dokładniej określić strategiczne cele funduszy przedakcesyjnych, jak stwierdza się w specjalnym sprawozdaniu ETO na temat funduszy przedakcesyjnych dla Turcji, aby ułatwić ocenę realizowanych projektów w stosunku do ogólnych celów; uważa, że należy przekazywać cele i wyniki w przejrzysty sposób;

21. podkreśla, że Komisja powinna kontynuować inicjatywy mające na celu ulepszenie opracowywania i realizacji projektów; podkreśla, że niezbędne jest ulepszenie mechanizmu sporządzania sprawozdań z realizacji projektów, realizacji działań projektowych i uzyskanych wyników; uważa, że należy zapewnić zgłaszanie wyników projektów (rezultatów i wpływu) na zakończenie każdego projektu, a następnie w odpowiednich odstępach w celu dostarczania informacji o wynikach przydatnych do opracowywania przyszłego planowania;

Wydatki bezpośrednie

22. zwraca uwagę, że sektor pomocy zewnętrznej cechuje się stałym wzrostem nieprawidłowości i nadużyć finansowych;

23. wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na problem podwójnego finansowania projektów;

24. podkreśla fakt, że przez ostatnie pięć lat UE przekazywała Narodom Zjednoczonym 1 mld EUR rocznie; ponownie podkreśla zatem konieczność wzmocnienia mandatu OLAF-u w kontekście międzynarodowym oraz potrzebę zapewnienia OLAF-owi wszystkich środków prawnych niezbędnych do wypełniania jego obowiązków z zakresu kontrolowania tych wzrastających bezpośrednich wydatków; wzywa Komisję do dostarczenia Parlamentowi Europejskiemu najnowszych informacji w tej kwestii;

Na drodze do utworzenia zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej

25. z zadowoleniem zauważa, że w komunikacie dotyczącym dopuszczalnego ryzyka (COM(2008)0866) Komisja stworzyła podstawy do dyskusji na ten temat i zwraca się o kontynuowanie dostarczania kolejnych informacji w związku z tą kwestią; podziela pogląd w sprawie możliwości określania różnych dopuszczalnych poziomów błędów w zależności od sektora, biorąc pod uwagę każdorazowo indywidualne cechy i zasady; jednocześnie wzywa Komisję do uwzględnienia wszelkich nowych elementów niezbędnych do lepszego zarządzania funduszami Unii Europejskiej (np. poprawa skuteczności systemów kontroli i ukierunkowanie ich na jakość wydatków lub uproszczenie odnośnych przepisów);

26. za niezbędne uważa, aby roczne podsumowania przekazywane Komisji przez wszystkie państwa członkowskie opierały się na podstawie prawnej mocniejszej niż obecna (art. 53c ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady (rozporządzenie finansowe)); w kontekście reformy tego rozporządzenia finansowego wzywa zatem, żeby w podsumowaniach tych zawarta była pełna analiza jakościowa wyników działalności związanej z kontrolą, prowadzonej przez każde państwo członkowskie; ponadto za konieczne uznaje, aby w dziedzinie funduszy strukturalnych Komisja nadal stosowała wobec państw członkowskich „umowy oparte na zaufaniu” w zamian za uzyskanie dodatkowych gwarancji krajowych systemów kontroli poprzez ściślejsze stosunki z niezależnymi najwyższymi organami kontroli;

Większa przejrzystość a zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i przestępstw finansowych

27. odnotowuje, że sektor zamówień publicznych jest najbardziej narażony na niegospodarność, nadużycia finansowe i korupcję i że takie niezgodne z prawem działania zniekształcają rynek, zwiększają ceny i opłaty uiszczane przez klientów za dobra i usługi oraz zmniejszają poziom zaufania do Unii Europejskiej; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do starannego rozważenia obowiązujących przepisów dotyczących zamówień publicznych i przedstawienia wniosków w sprawie ich poprawy; przyznaje też, że osiągnięto postępy w zakresie większej przejrzystości w odniesieniu do beneficjentów funduszy UE, i wzywa Komisję do opracowania systemu, w którym wykazy beneficjentów byłyby publikowane na tej samej stronie internetowej niezależnie od odnośnego organu zarządzającego, z podaniem jasnych i porównywalnych informacji ze wszystkich państw członkowskich w co najmniej jednym z języków roboczych UE; ponadto zwraca się do Komisji o interwencję, aby zapewnić dostarczanie przez wszystkie państwa członkowskie wiarygodnych i jednolitych informacji na temat beneficjentów funduszy UE, które muszą być zawarte w systemie wczesnego ostrzeżenia i centralnej bazie danych o wykluczeniach;

Czwartek, 6 maja 2010 r.

28. wzywa Komisję do rozpoczęcia na wczesnym etapie dyskusji i konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, na temat wszelkich aspektów dotyczących ustanowienia prokuratury europejskiej w celu zwalczania przestępstw mających wpływ na interesy finansowe Unii, zgodnie z art. 86 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz do przyspieszenia przyjęcia wszystkich środków niezbędnych do utworzenia tej prokuratury;

29. wzywa prezydencję Rady do udzielenia Komisji mandatu na przeprowadzenie negocjacji i jak najszybsze zawarcie umów w sprawie walki z nadużyciami z Andorą, Monako i San Marino, a także na przeprowadzenie negocjacji w sprawie nowej, dalej idącej umowy ze Szwajcarią;

30. podkreśla, że aktywna ochrona interesów finansowych UE wymaga wzmocnionej walki z przestępstwami finansowymi i gospodarczymi; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia odpowiednich instrumentów Unii, w tym Konwencji o wzajemnej pomocy prawnej z 2000 r. oraz protokołu do niej w sprawie transakcji bankowych, decyzji ramowej w sprawie nakazów konfiskaty (2006/783/WSiSW) ⁽¹⁾ oraz decyzji ramowej w sprawie kar o charakterze pieniężnym (2005/214/WSiSW) ⁽²⁾;

31. wzywa Komisję do opracowania wniosku w sprawie wzajemnego uznawania zakazów, zwłaszcza w odniesieniu do zawodów z sektora finansowego, tak aby na przykład uniemożliwić przestępcom działania w charakterze dyrektorów naczelnych;

32. zwraca się do Komisji o opracowanie oceny skutków i wniosku w sprawie poszerzenia dorobku UE o wspólne definicje wykroczeń w zakresie przestępstw finansowych i gospodarczych;

33. uważa, że w celu ochrony interesów finansowych Unii konieczne jest powstrzymanie oszustw podatkowych i nielegalnej działalności podejmowanej dzięki rajom podatkowym; zwraca się do Komisji o rozważenie zakazania przedsiębiorstwom działającym z wykorzystaniem rajów podatkowych zawierania umów handlowych z przedsiębiorstwami w Unii Europejskiej, jeśli ich zagraniczne położenie jednostronnie opóźni przyjęcie umów o współpracy z Unią;

34. zauważa, że zgodnie z badaniami Eurobarometru w 2009 r. 78 % obywateli UE zgadza się, że korupcja jest głównym problemem w ich kraju; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zobowiązały się do zagwarantowania środków niezbędnych do zapobiegania nieuczciwym wydatkom z funduszy UE, do przyspieszenia konfiskaty mienia pochodzącego z przestępstw związanych z popełnieniem nadużyć, oszustw podatkowych, prania brudnych pieniędzy i pokrewnych przestępstw, a także do stosowania jasnych i przejrzystych zasad w odniesieniu do osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, zgodnie z trzecią dyrektywą w sprawie prania pieniędzy (dyrektywa 2005/60/WE) ⁽³⁾; wzywa Komisję do jak najszybszego opracowania wskaźników ilościowo określających wysiłki na rzecz walki z korupcją, ze szczególnym uwzględnieniem zamówień publicznych zgodnie z postanowieniami programu sztokholmskiego; wzywa do zacieśnienia współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia, tak aby odzyskiwanie mienia stało się skuteczne; wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do niezwłocznego promowania dobrego zarządzania w sprawach podatkowych, zgodnie z odnośną rezolucją Parlamentu z dnia 10 lutego 2010 r. ⁽⁴⁾, a w szczególności w odniesieniu do problemu rajów podatkowych;

Działalność OLAF-u

35. uznaje i popiera działalność OLAF-u oraz potrzebę zapewnienia jego całkowitej niezależności operacyjnej i uważa jego działalność za niezbędną dla ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i jej obywateli, a także odpowiednią do ochrony reputacji instytucji europejskich; w związku z tym uważa za konieczne opracowanie strategii w dziedzinie zasobów ludzkich, utrzymującej wysoki poziom jakości personelu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0020.

Czwartek, 6 maja 2010 r.

36. jest zdania, że przy prowadzeniu dochodzeń OLAF powinien w większości korzystać z kontroli wewnętrznych, przeprowadzanych przez Komisję, a nie opierać się przede wszystkim na zgłoszeniach urzędników lub państw członkowskich; uważa poza tym za konieczne sprawdzanie, czy i w jaki sposób służby kontroli wewnętrznej Komisji uwzględniają zalecenia OLAF-u; w związku z tym wzywa OLAF do dostarczenia w swoich przyszłych sprawozdaniach rocznych odnośnych danych statystycznych;

37. uważa, że w celu uczynienia działalności OLAF-u jeszcze bardziej skuteczną zasadnicze znaczenia ma właściwe i szczegółowe planowanie dochodzeń poprzez uznanie uregulowań proceduralnych ad hoc za wiążący przewodnik, promowanie celów SMART i wskaźników RACER w stosunku do samych dochodzeń, poprawa współpracy i przekazywania danych między OLAF-em i krajowymi organami sądowymi już w początkowej fazie postępowania, szybkie zastosowanie polityki „de minimis”, jak również procedur następczych podczas pierwszego etapu dochodzeń OLAF-u, zgodnie z którą to polityką drobnymi wykroczeniami zajmują się inne służby; w związku z tym wzywa OLAF do przedstawienia w swoim przyszłym sprawozdaniu postępów w tej sprawie i do wskazania, w jakim stopniu są one uwzględnione w podręczniku OLAF-u, który wkrótce powinien zostać opublikowany;

38. wzywa Komisję do aktywnego włączenia OLAF-u w negocjacje wszystkich umów o współpracy, które dotyczą zwalczania nadużyć finansowych i wymiany informacji o kwestiach podatkowych;

Stosunki OLAF-u z Europolem i Eurojustem

39. z zadowoleniem zauważa, że OLAF i Eurojust uzgodniły konkretne sposoby dalszego wzmocnienia koordynacji i współpracy w zakresie zwalczania nadużyć finansowych;

40. z zadowoleniem zauważa, że OLAF i Eurojust uzgodniły konkretne sposoby dalszego wzmocnienia koordynacji i współpracy w zakresie zwalczania nadużyć finansowych; z zadowoleniem przyjmuje współpracę OLAF-u i EUROPOL-u; jest świadomy, że połączenie środków analitycznych EUROPOL-u z doświadczeniem operacyjnym OLAF-u pozwoli zaoferować skuteczne usługi państwom członkowskim i uniknąć dublowania się; wzywa OLAF do przedstawienia w kolejnym sprawozdaniu rocznym praktycznych skutków zmiany statusu EUROPOL-u z dniem 1 stycznia 2010 r.;

Współpraca OLAF-u z państwami członkowskimi

41. z żalem zauważa, że załącznik 1 do sprawozdania rocznego za rok 2009 (SEC (2009)1002), dotyczący stosowania art. 280 traktatu WE przez państwa członkowskie, zawiera luki dotyczące zarówno sposobu, w jaki państwa członkowskie odpowiadają na kwestionariusz Komisji, jak i rodzaju pytań stawianych przez Komisję, nie prowadzących do udzielenia możliwej do oceny odpowiedzi lub dających się łatwo ominąć przez państwo członkowskie; w związku z tym wzywa Komisję do rozważenia konieczności zmiany przedmiotowego kwestionariusza we współpracy z administracjami państw członkowskich celem uczynienia tego zadania zarazem wydajnym i skutecznym;

42. zwraca się do OLAF-u o przedstawienie w następnym sprawozdaniu szczegółowej analizy wprowadzonych przez każde państwo członkowskie strategii i środków mających na celu zwalczanie nadużyć finansowych oraz zapobieganie nieprawidłowościom w wydatkowaniu funduszy UE oraz wykrywanie ich, w tym nieprawidłowości spowodowanych korupcją; uważa, że ze szczególną uwagą trzeba podejść do wdrażania funduszy na rolnictwo i funduszy strukturalnych; uważa, że w sprawozdaniu tym, obejmującym 27 profili krajowych, należy zbadać podejście krajowych organów sądowych i dochodzeniowych oraz jakość i liczbę przeprowadzonych kontroli, jak również dane statystyczne i powody w przypadku spraw, w których organy krajowe nie wniosły oskarżenia w następstwie sprawozdań OLAF-u; uważa ponadto, że sprawozdanie powinno dostarczyć podstawowej wiedzy służącej lepszemu zdefiniowaniu strategii OLAF-u oraz priorytetów zalecanych w przypadku specjalnych dochodzeń, uruchamianiu indywidualnych inicjatyw, a także poprawie współpracy z państwami członkowskimi i skuteczności zarówno OLAF-u, jak i lokalnych organów nadzoru finansowego;

43. podkreśla, że na mocy ustawodawstwa UE państwa członkowskie są zobowiązane do zgłaszania wszystkich nieprawidłowości nie później niż dwa miesiące po zakończeniu kwartału, w którym dana nieprawidłowość była przedmiotem wstępnego dochodzenia administracyjnego lub sądowego lub w którym doniesiono o nowych informacjach dotyczących wcześniej zgłoszonych nieprawidłowości; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszystkich niezbędnych wysiłków, w tym usprawnienia krajowych procedur administracyjnych, na rzecz zmniejszenia luki czasowej pomiędzy momentem stwierdzenia nieprawidłowości a momentem jej zgłoszenia;

Czwartek, 6 maja 2010 r.

44. wzywa Komisję o wznowienie procedury mającej na celu przyjęcie dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot za pomocą prawa karnego (2001/0115(COD)), blokowanej przez Radę od 2002 r. i rozporządzenia w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej na rzecz ochrony interesów finansowych Wspólnot (2004/0172 (COD)), blokowanego przez Radę od 2005 r.;

*

* *

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Nadzoru OLAF-u oraz samemu OLAF-owi.

Roczne sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2008

P7_TA(2010)0156

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2008 (2009/2166(INI))

(2011/C 81 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za 2008 r.,
- uwzględniając art. 15, 126, 175, 208-209, 271, 308-309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Protokół nr 5 ustanawiający statut EBI,
- uwzględniając art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sprawie roli Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 kwietnia 2009 r. zawierającą uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu siódmego, ósmego i dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju na rok budżetowy 2007 ⁽¹⁾,
- uwzględniając wymianę pism między przewodniczącym Parlamentu Europejskiego H.-G. Pötteringem a P. Maystadtem w następstwie przyjęcia rezolucji Parlamentu z dnia 23 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie rocznych sprawozdań Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju za rok 2007 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2006 ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/1016/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 26.9.2009, s. 98.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0185.

⁽³⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 95.